

Nr. 10113/12.01.2026

Către,

MINISTERUL FINANTELOR

Domnului George Bogdan BORUNĂ – Secretar general adjunct

Direcția Generală de Legislație Fiscală și Reglementări Vamale și Contabile

Doamnei Constanța Alina COJAN - Director General

Subiect: Solicitare clarificări privind tratamentul fiscal al cheltuielilor de transport aferente deplasărilor efectuate de administratori și directori în baza contractelor de mandat

În baza prevederilor Hotărârii Consiliului superior al CCF nr. 3/2025 pentru aprobarea Procedurii interne privind asigurarea implementării și aplicării art. 2 din Procedura de îndrumare și asistență a contribuabililor/plătitorilor, acordate de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, și de coordonare metodologică a activității de aplicare unitară a legislației fiscale și procedural fiscale desfășurate de structurile de asistență contribuabili, precum și în domeniul tehnologiei informației, aprobată prin Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.233/2021, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Consultanților Fiscali vă adresează prezenta solicitare în vederea clarificării aplicării dispozițiilor art. 76 alin. (2) lit. m) și alin. (4) lit. j) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în ceea ce privește tratamentul fiscal al cheltuielilor de transport suportate de societăți pentru persoanele care își exercită atribuțiile în temeiul unui contract de administrare/mandat.

Cadrul legal aplicabil

Regimul fiscal al indemnizațiilor și cheltuielilor acordate administratorilor, directorilor cu mandat, membrilor directoratului și consiliului de supraveghere este reglementat în principal de dispozițiile art. 76 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

Art. 76 alin. (4) lit. j) stabilește că nu reprezintă venituri impozabile sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare „pe perioada deplasării, **în altă localitate**, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității”, pentru administratorii și directorii cu contract de mandat.

Art. 76 alin. (4) lit. g) prevede că nu reprezintă venituri impozabile contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care **angajații** își au reședința și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii.

Art. 76 (4) Următoarele venituri nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit:

(...)

j) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către

administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, în limita plafonului neimpozabil stabilit la alin. (2) lit. m), precum și cele primite pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare. Plafonul zilnic neimpozabil se acordă numai dacă durata deplasării este mai mare de 12 ore, considerându-se fiecare 24 de ore câte o zi de deplasare în interesul desfășurării activității; [...]

g) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au reședința și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

Codul fiscal nu definește însă noțiunea de „altă localitate” în raport cu activitatea de administrare și nici nu reglementează explicit situația deplasării **de la domiciliul administratorului la sediul societății**, acestea fiind aplicabile strict salariaților.

Situația care generează neclarități

În practică, numeroși administratori, directori cu mandat sau membri ai organelor de conducere prevăzuți de lege își au domiciliul în altă localitate decât cea în care se află sediul societății unde își îndeplinesc atribuțiile de administrare. Aceștia se deplasează periodic la sediul societății pentru participarea la ședințe ale consiliului de administrație/directoratului sau la alte activități aferente exercitării mandatului.

În cazul acestor deplasări, regimul fiscal aplicabil la nivelul persoanei fizice nu este explicit prevăzut în actualul cadru legislativ.

Deși art. 76 alin. (4) lit. j) prevede neimpozitarea cheltuielilor de transport și cazare acordate administratorilor și directorilor „pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității”, Codul fiscal nu definește noțiunea de „altă localitate” în contextul raporturilor de mandat.

Totodată reglementările legale privind transportul la și de la locul de muncă prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. g) se aplică exclusiv salariaților, neacoperind situația administratorilor/directorilor cu contract de mandat. În consecință, deplasarea de la domiciliu la locul de desfășurare a activității de administrare rămâne **neacoperită de o reglementare explicită**, ceea ce generează interpretări și practici neunitare.

Aspecte pentru care se solicită clarificări

Pentru uniformizarea practicilor și aplicarea unitară a legislației fiscale, solicităm clarificarea următoarelor aspecte:

1. În contextul lipsei unei reglementări exprese pentru transportul administratorilor/directorilor încadrați în baza contractului de mandat între domiciliu și locul exercitării mandatului, poate fi avut în vedere, în mod corespunzător, mecanismul prevăzut la art. 76 alin. (4) lit. g) pentru angajați?
2. Cum trebuie interpretată sintagma „deplasare în altă localitate, în interesul desfășurării activității” pentru persoanele aflate în raporturi de mandat?
Se consideră „altă localitate”

- localitatea distinctă de cea în care se desfășoară activitatea de administrare (locul prevăzut în contractul de mandat), sau
- orice localitate diferită de cea de reședință a persoanei fizice, chiar dacă destinația este sediul societății?

3. Având în vedere lipsa unei reglementări explicite pentru transportul la locul de desfășurare a activității în cazul contractelor de mandat, considerați necesară:

- o interpretare extensivă a prevederilor existente, sau
- completarea cadrului legal, astfel încât situația administratorilor/directorilor să fie tratată similar cu cea a salariaților în ceea ce privește decontarea transportului necesar îndeplinirii atribuțiilor profesionale?

Vă rugăm să ne transmiteți punctul de vedere al Ministerului Finanțelor asupra aspectelor menționate, în vederea asigurării unei aplicări unitare a legislației fiscale.

Cu stimă,

Dan Manolescu

Președinte CCF